

til i vaar var han denne dyrknings stedlige leder og støttet med bidrag og raad og daad.

Paa grund av tiltagende sykелighet maatte han isommer trække sig tilbage fra al virksomhet og har siden bod i Sande i Jarlsberg.

Det var efter at han hadde vært en tur i Danmark og der paa den jyske hede set, hvad man kan fremtrylle av skog paa den elendig magre hedejord, og av rike høiavlinger paa dyp mosejord, at han i ovenomtalte brev kom med de ytringer, der nu saa ofte citeres, og som viser, hvilket merkelig klart blik han hadde for, hvordan vort land ser ut, set fra et landbruks- og dyrkningsstandpunkt. De lød saa: »For større deler av landet ser det ut, som om vi er et nybyggerfolk, der endnu ikke har magtet at ta landet i besiddelse«. Naar landets dyrkningssaga engang skrives har brukseier Torkilsen fortjent sin side i den.

B RUKSEIER TORKILSEN døde i Sande i Jarlsberg 17. januar og hans jordiske levninger blev bisat i krematoriet paa Vestre Gravlund Kristiania, fredag 22. januar.

Kranser blev nedlagt paa baaren fra *Myr dyrkningsfondet* ved formanden i fondets styre, statsraad *Mellbye* og fra *Det Norske Myrselskap* ved sekretæren torvingeniør *Thaulow*.

SELLSMYRENS OPDYRKNING

EN KOSTBAR AFFÆRE

STORTINGETS LANDBRUKSKOMITE BEKLAGER DE SMAA

RESULTATER AV ARBEIDET

EFTER »MORGENBLADET«

I sin redegjørelse for sænkingsarbeiderne paa Sellsmyren i Gudbrandsdalen anfører Landbruksdepartementet i budgetforelægget, at der endnu maa iverksettes betydelige arbeider før flaten paa Sellsmyren blir saa flomsikker, at der er betingelser tilstede for en rationel utnyttelse av myren. Efterat departementet har paavist hvilke arbeider, der endnu staar igjen, opplyses, at der blandt bygdefolk hersker tvil om det allerede med store bekostninger utførte sænkingsarbeide vil øve den forønskede virkning. Denne tvil næres ogsaa av departementet.

Angaaende distriktsbidraget meddeles, at de interesserte grundeiere ikke vil yde mer end $\frac{1}{4}$ av arbeidskostningerne. Departementet hævder at det har været forutsætningen at der til disse arbeider bare skulde ydes $\frac{1}{3}$ statsbidrag; men for sakens skyld og fordi arbeidet ikke taaler utsættelse, finder departementet at maatte anbefale, at der bevilges $\frac{3}{4}$ statsbidrag.

Stortingets landbrukskomité beklager, at det ventede resultat av dette store regulerings- og sænkingsarbeide, som har paaført det offentlige saa svære ofre, ikke synes at være opnaad, idet der nu maa iverksettes flere betydelige arbeider, før der kan være haab om at utnytte de store arealer paa Sellsmyren. Hvad angaar de interesserte grundeieres stilling til spørsmålet om distriktsbidraget bemerker komiteen, at disse, som vil høste den største fordel av foretagendet, ikke har vist den interesse og offervillighet, som man hadde grund til at vente. Et medlem av komiteen — *Landheim* — er ikke enig i denne sidste uttalelse.

MYRDIRKNINGSMAATER.

UTDRAG AV MYRKONSULENT LENDE-NJAA: NYDYRKNING.

BRÆNDING var meget almindelig før, da man manglet mineralrik handeleggjødsel. Den bruktes baade ved opdyrkingen og senere. Opdyrkingen foregik da gjerne paa den maate, at myren blev flaa-hakket. Ved hjælp av flaahakke (se figuren) huggedes myroverflaten op i torvstykker vel saa store som ved torvstrøstikning. Efter tørkning

Flaahakke.

brændtes de enten ved løpeild eller i smaa hauger. Asken spredtes og harvedes ned med det samme. Herved skaffedes gjødsel av myren selv, asken indeholder alle mineralværdistoffer — kali, kalk og fosforsyre. En del av kvælstoffet gik ved brændingen over til ammoniak, som for størsteparten gik tapt, men en del blev holdt fast av myren og særlig av halvbrændte torvstykker. Myren kunde efter en slik behandling bære nok saa bra avlinger nogen aar. Naar den var pint ut blev den gjerne harvet løs i overflaten og brændt med løpeild — ofte et par ganger i løpet av sommeren. I Tyskland, hvor brænding før var sat mer i system, gjentokes den gjerne hvert 7de aar. Den gjentagne brænding er rovdrift av værste slags og kan ikke anbefales.